

[Niels Westerby.]

klare en inflationsbekæmpelse ved at skære ned på de offentlige anlægsudgifter; det kan man jo i virkeligheden ikke, for dem vil vi jo alle sammen gerne have.

**Erhard Jakobsen:** Når man med bange anelser gik ind til denne debat i dag, var det ikke af frygt for regeringens liv, for det er jo truet hver dag, og det værner man sig til, og det klares hver gang. Det var snarere med den bange anelse, der altså også er blevet fuldt bekræftet, om, at debatten i dag ville vise, hvad allerede den første debat om spørgsmålet antydede: at vi ikke får den fjerneste gavn af den undersøgelse, som nu skal laves. Undersøgelsen vil være nyttig i sig selv, den vil være interessant for alle, som interesserer sig for disse spørgsmål, men efter hvad jeg kan forudse, får den ikke en snus betydning for den diskussion, der herefter vil blive ført i tinget; den vil nemlig blive ført efter nøjagtig de samme retningslinjer, som den har været ført efter i et halvt hundrede år, nemlig at inflationen skyldes de ting, som også er fremhævet her i dag. Det vil man fortsætte med at sige på nøjagtig samme måde, efter at undersøgelsen foreligger; uanset undersøgelsens resultat. Det blev jo sagt ganske tydeligt i dag. Hr. Jørgen Jensen var næsten helt sikker på, hvad årsagerne var; det var helt givet, at det var de og de ting, det kunne hr. Jørgen Jensen roligt sige allerede nu. Det tror jeg også hr. Jørgen Jensen vil sige, når undersøgelsen foreligger. Det tror jeg også venstre vil sige, når undersøgelsen foreligger, ganske uanset hvad undersøgelsen viser.

Derfor vil jeg gerne allerede nu på kommunernes vegne udstøde et advarselsråb; for jeg er da ganske klar over, at det er dér, man havner igen. Nu er man så heldig, at man kan påvise, at der har været en ganske betydelig stigning i det offentlige udgifter fra 1965-66 til 66-67 i budgetterne. Inden man kører alt for vidt med det dér, vil jeg lige bede om, at man noterer sig, hvad der står i årsoversigten. Jeg er ikke en af dem, regeringen har sendt noget fortryk, men jeg har da selv kunnet sidde og læse det dernede nu og har deraf kunnet konstatere, at der på side 57 om de stigninger, som hr. Jørgen Jensen omtalte, står:

„De anførte stigninger er i kraft af den nye lovgivning og den relativt kraftige indkomststigning væsentligt større end i de nærmest foregående år. Således gik udgifterne i 1964-65 kun i vejret med ca. 275 mill. kr. eller godt 10 pct.“

Det vil sige, at hr. Jørgen Jensen tager udgangspunktet i et år, hvor der er en særlig stærk stigning, og det bruger man som påskud til at sige, at nu skal vi passe godt på de offentlige udgifter. Den går ikke.

Hvis man vil se på de nærmest foregående år, så er billedet vel nok reelt det, som mange af os ved: at der er holdt alt for stærkt igen og alt for længe på en hel række offentlige udgiftsposter. Det er det, der er sket. Nu begynder der at komme en udvikling i den rigtige retning. Aldrig så snart er den kommet, før man i promille regner ud, hvor meget den er steget for meget, og derefter skal man til at skære ned igen. Men jeg vil sige det samme, som hr. Niels Westerby sagde: lad være at bruge store ord i den forbindelse, for de bliver aldrig ført ud i livet. Hverken i folketinget eller ude omkring i kommunerne vil man vove at gå imod den udvidelse, som skal til, og det, at man ikke vil vove at gå imod, er ikke en folkestemning, for folkestemningen lyder almindeligvis på lave skatter, det er det, enhver tørske kan forstå og kan stemme efter, men folkestemningen er ikke det afgørende her — udtrykket tørske er det vist tilladt at bruge, tror jeg nok. Det er ikke folkestemningen, det drejer sig om, det er derimod kravene, som de ligger, helt nødvendige krav. Det er alle disse forskellige offentlige institutioner, som enhver kan se er underudviklede rundt omkring i landet.

Men det er ikke bare det. Det er jo erhvervslivets krav. Har man nogen forestilling om, hvad der ude omkring i udviklingskommuner skal bruges af offentlige penge til ære for erhvervslivet? Hvad tror man det koster at lave et nyt industrikvarter med 50 industriforetagender, hvor den pågældende kommune alt i alt ikke får en ærlig million hjem i skatter af det, men hvor der er udgifter til veje, til kloakker, til trafikregulering o. s. v. — erhvervslivets krav, erhvervslivets berettigede og nødvendige krav? Derefter skal erhvervslivet have arbejdskraft, d. v. s. boliger. Derefter skal